

[Lannung.]

sens forundring forleden over, at det mindre landbrug ikke vil kaste sig ind hos de seks, var meget ilde anbragt.

Af de grunde, jeg her har anført, er stillingen stadig den, at selv om der ud fra et økonomisk, afsætningsmæssigt, synspunkt er adskilligt, der taler for en tilslutning til de seks, er der endnu stærkere grunde, også når vi holder os til det økonomiske, afsætningsmæssige, alene, der taler imod.

Lad mig over for det ærede medlem hr. Per Federspiel, der i modsætning til det andet oppositionspartis ordfører ville indmelde sig i morgen, hvis det stod til ham, minde om tallene. Landbrugets eksport til de seks er stadig under 40 pct. af den samlede landbrugseksport, medens industrien er helt nede på 20 pct. af den samlede industrieksport.

For industrien er forholdet særlig grelt. For så vidt angår industrisektoren, har de seks et milliardoverskud i valuta ved samhandelen med Danmark. Inden for et frihandelsområde, hvor de elleve er med, eller et associeringsområde — for min skyld kan man kalde det, hvad man vil — vil derimod falde omkring 90 pct. af vor landbrugseksport og omtrent 60 pct. af vor industrieksport eller i det hele rundt regnet en $2\frac{1}{2}$ gang så stor eksport som til de seks, og af vor indførsel vil ca. $\frac{3}{4}$ komme fra et sådant associerings- eller frihandelsområde.

Endelig må vi lægge vægt på, at de oversøiske markeder aftager nogle og fyrre procent af vor industrieksport og har stigende betydning for vor eksport i det hele.

Alle disse talende tal må ligge os på sinde, når vi skal vurdere Danmarks stillingtagen.

De seks' økonomiske fællesskab med relativt høje toldmure imod omverdenen har jo allerede voldt alvorlig bekymring og reaktion hos de udenforstående oversøiske områder i Asien, i Afrika og ikke mindst i Latinamerika. De frygter af gode grunde, at de høje toldmure vil skade deres afsætningsmuligheder.

Hvis vi ikke får et frihandelsområde eller noget lignende og et land som vort blev medlem af de seks' fællesskab, ville vi ikke blot stå over for denne reaktion og eventuelt kunne vente modforholdsregler mod

vor eksport, men vi ville ved siden deraf på grund af det højere omkostningsniveau, vi da ifølge sagens natur ville få, blive svækket i vor konkurrencedygtighed på disse oversøiske markeder. At vi, som det ærede medlem hr. Per Federspiel var inde på, ikke skulle få et højere omkostningsniveau, er jo den rene ønsketænkning. Det fremgår klart og tydeligt af det nye værk, De europæiske Markedsplaner, udsendt for ganske kort tid siden under redaktion af Thorkil Kristensen. Jeg anbefaler dette gode værk til det ærede medlem. Det endosserer fuldt ud de synspunkter, jeg her har gjort gældende.

Det står klarere og klarere, at for vort land med dets stigende oversøiske eksport, der betyder så meget for os, bør dette moment tillægges særlig vægt, så meget mere som det jo ikke er utænkeligt, at netop et mindre land som vort vil være blandt de første, der vil blive udsat for en sådan reaktion.

Vor ordfører understregede stærkt vore ønsker om videst mulig hensyntagen til landbrugets interesser, og jeg vil gerne fremhæve, at i dette markedsplanernes tidehvert må hensynet til industrien og dens problemer, bl. a. finansierings- og uddannelsesproblemer, også ligge os stærkt på sinde. Industrien er på vej til at hjembringe ikke så langt fra halvdelen af vor eksportindtægt og må nødvendigvis blive en stigende eksportfaktor, hvis vi skal skaffe arbejdspladser til vor voksende befolkning. Men for at gennemføre de nødvendige kapacitetsudvidelser inden for eksportindustrierne og den nødvendige rationalisering af hjemmeindustrien, som vil komme ud for en hård prøvelse, må investeringerne fordobles eller deromkring. De nye regler for afskrivninger og henlæggelser er af stor betydning for industriens finansieringsmuligheder. Det nye kreditinstitut og forsikrings-selskabers større adgang til at erhverve industriaktier — ting, som blev nævnt også af retsforbundets ordfører — er værdifulde, men den nødvendige udbygning vil også kunne tjenes ved hjælp af kapital udefra, og det er så heldigt, at vor nettogæld til udlandet i dag er langt mindre byrdefuld end før krigen, således at der er godt grundlag for tilførsel af kapital udefra.